

ת"פ 15567/04/13 - מדינת ישראל נגד אליעזר דמדוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 15567-04-13 מדינת ישראל נ' דמדוב
תיק חיצוני: 01180201301989

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אליעזר דמדוב

החלטה

בתאריך 30.12.13 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בתיק זה - עבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב לפי סעיפים 413 ו-413א (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שבעקבותיו הופנה הנאשם אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר. בהודעתם על ההסדר הבהירו ב"כ הצדדים כי הסכימו שהיה והתסקיר בעניינו של הנאשם יהא חיובי, כי אז יעתרו הם במשותף לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות וזאת בהפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים התלוי ועומד כנגדו. עוד הבהירו הצדדים כי אם מדובר יהיה בתסקיר שאינו חיובי, תעתור המאשימה לעונש של מאסר בפועל. שאר רכיבי הענישה עליהם הוסכם הם מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלונן וחתימה על התחייבות כספית.

לאור התסקיר החיובי שהתקבל, הופנה הנאשם בהסכמת המאשימה אל הממונה על עבודות השירות ואולם בשל מעצרו עד תום ההליכים בגין עבירות נוספות המיוחסות לו בתיק אחר, לא ניתן היה לבחון התאמתו לביצוע עבודות שירות (ר' הודעות הממונה על עבודות השירות מהימים 8.7.14 ו-17.9.14).

בדיון שהתקיים בפני ביום 17.9.14 הודיע ב"כ הנאשם כי בינתיים שוחרר הנאשם ממעצרו ולכן בקש הוא להפנותו פעם נוספת אל הממונה.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה זו ולאחר שהות שניתנה לו על ידי לשם בחינת עמדת המאשימה בכל הנוגע להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים הודיע הוא כי **"במצב דברים זה לא תוכל המאשימה להשלים עם ההסדר שהושג ובוודאי שלא תוכל להסכים לבחינה מחודשת של אפשרות ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות לאחר שהתקבלה חוות דעת שלילית"**. ב"כ המאשימה נימק עמדה זו בכך שבית המשפט הבהיר בשעתו לנאשם כי הוא אינו כבול להסדר שהוצג וכי היה על הנאשם להבין כי **"אין בהודאתו ובהסכמתו להסדר ערובה להבטחת התוצאה אשר**

נטע בלבו, במיוחד כאשר הוא ממשיך לבצע עבירות פליליות ואף זהות לאלה בהן הורשע".

לכך השיב ב"כ הנאשם כי כלל אין מדובר בשאלה האם בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון אם לאו, אלא בשאלה האם יכולה המאשימה להודיע על ביטול הסדר טיעון באופן חד צדדי במצב שבו נבצר מן הנאשם להגיע אל הממונה על עבודות השירות בשל מעצרו בתיק אחר שעה שחזקת החפות עומדת לו כל זמן שהוא לא הורשע בתיק הנוסף.

ב"כ הנאשם ציין בתשובתו כי הנאשם שוהה בתנאי מעצר בית כעת והביע תקוותו כי היה והוא ימצא מתאים על ידי הממונה על עבודות השירות, כי אז יוקלו תנאי המעצר באופן שיאפשר לו לבצען.

הלכת בית המשפט העליון בנושא של חזרת המאשימה מהסדר טיעון סוכמה לאחרונה בבג"צ 681/12 גרינשפן נ' היועהמ"ש ואח' ולפיה:

מקובל לראות בהסדר טיעון "הסכם בין תובע לנאשם, שהתביעה

מתחייבת בו לוותר על חלק מהאישומים המיוחסים לנאשם או להמיר

אישום חמור באישום קל או לוותר לנאשם ויתור אחר המעניק לו הקלה

בקשר לתוצאות המשפט, בתמורה להודיית הנאשם בעובדות שיש בהן

כדי להרשיעו" (פרשת פלוני, בעמ' 589). נוכח היסוד החוזי שבהסדר

הטיעון, אך גם משיקולים רחבים יותר, לפיהם יש לראות בהסדר הטיעון

סוג של התחייבות שלטונית, הוטלו לאורך השנים מגבלות שונות על כוחה

של התביעה לחזור בה מהסדר טיעון (ראו: בג"ץ 218/85 ארביב נ' פרקליטות

מחוז תל אביב, פ"ד מ(2) 393 (1986) (להלן - פרשת ארביב); פרשת פרץ;

בג"ץ 492/11 טורק נ' פרקליט המדינה (טרם פורסם, 27.3.2011) (להלן -

פרשת טורק)). כך, בית המשפט קבע כי התביעה אומנם רשאית לסגת

מהסדר טיעון, אך רק אם טובת הציבור דורשת זאת. במסגרת "טובת

הציבור" מקובל להתחשב במספר שיקולים: אמינות השלטון, הגשמת

מטרות המשפט הפלילי, והתחשבות באינטרסים של הנאשם (ובכללם,

אינטרס הציפייה ואינטרס ההסתמכות) (ראו, פרשת ארביב, בעמ' 402).

**לפיכך נקבע, כי ניתן יהיה לחזור מהסדר טיעון, אם חל שינוי
בנסיבות העובדתיות ואינטרס ההסתמכות של הנאשם לא נפגע
פגיעה ניכרת (פרשת ארביב). אך, במקרה שבו לא היו נסיבות חדשות
ולא התגלו עובדות חדשות, אלא הייתה אך "הערכה מחודשת של נסיבות
העניין" ושל קשת השיקולים הרלוונטיים, לא התיר בית משפט זה חזרה
מהסדר טיעון (ראו, פרשת טורק, פסקה 12 לפסק דינה של השופטת מ' נאור)".**

לאור הלכה זו, ברי כי השאלה העיקרית העומדת על הפרק במסגרת תיק זה היא האם עובדת מעצרו של הנאשם והגשת כתב אישום נוסף נגדו בתיק אחר שהעבירות בו בוצעו במועד מאוחר להצגת הסדר הטיעון מהוות שינוי בנסיבות העובדתיות? שאלה נוספת היא האם במצב דברים כזה נפגע אינטרס ההסתמכות של הנאשם?

מבלי שאדרש בשלב זה להכרעה בשאלות כבדות משקל אלה, דעתי היא כי כל זמן שהממונה לא נפגש עם הנאשם בשל המגבלה הטכנית של היותו במעצר בתיק אחר, שעה שהתסקיר בעניינו נותר חיובי, צריך סדר בחינת הדברים להיות שונה מזה שהציע ב"כ הנאשם. אינני מוצאת הגיון בהפניית הנאשם אל הממונה על עבודות השירות פעם נוספת במצב שבו ברור על פניו כי הוא לא יוכל לבצע את העונש, גם אם ימצא מתאים לו מכל הבחינות האחרות פרט למגבלה של שהותו במעצר בית שהרי מגבלה זו היא העומדת בבסיס חוסר היכולת לבצע את עבודות השירות כעת.

מן הראוי אם כן, שקודם לכך תינתן החלטת השופט הדין בתיק המעצר בשאלה האם ניתן לאפשר לנאשם להשתחרר ממעצר הבית בו הוא שוהה לצורך ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות בתיק אחר, היה והוא ימצא מתאים לריצוי העונש בדרך זו. שהרי רק השופט הדין בתיק המעצר, מכיר את הראיות שיש בו ויכול להעריך את מידת מסוכנותו של הנאשם ולכן רק בידו ליתן תשובה לשאלה זו.

הנני דוחה אם כן את המשך ההליך בתיק זה עד לאחר שתונח בפני החלטת השופט הדין בתיק המעצר כמפורט לעיל.

ב"כ הנאשם יעדכן את בית המשפט בגורל בקשתו בתיק האחר, עד ליום 19.11.14.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים בפקס.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.